

Æneiden – resumé

1. sang

Prolog med temaangivelse efterfulgt af musepåkaldelse. Da den trojanske helt Æneas med sit følge flygter fra det brændende Troja, forårsager Juno (Hera's latinske navn) et stormvejr, der fører trojanerne til byen Karthago på Afrikas nordlige kyst. Junos store had til trojanerne skyldes Paris' dom (se side 11), og hun vil forhindre Æneas' mission: at grundlægge et nyt Troja, byen Rom. I Karthago møder Æneas byens dronning, Dido. Æneas' mor Venus (Afrodites latinske navn) søjger for, at Dido – på trods af at hendes mand nyligt er blevet dræbt, og hun har svoret aldrig at gifte sig igen – forelsker sig gløddende i Æneas. Dido beder Æneas fortælle om Trojas fald.

2. sang

Æneas beretter om Trojas fald – herunder blandt andet om Laokoöns advarsel om den trojanske hest. Æneas har i en drøm modtaget den evige ild fra prins Hektor, og da han vågner, begiver han sig af sted fra byen med sin gamle fader, Anchises, på ryggen og sin lille søn, Ascanius/Julius, ved hånden. Også hans kone, Creusa, følger med, men bliver væk og viser sig senere i en drøm for Æneas, hvor hun fortæller, at hun er død. Med sig bringer han også byens penater, dvs. guddomme, som beskytter hus og hjem. En stor skare af folk følger med Æneas.

3. sang

Æneas fortæller om turen fra Troja og frem til Karthago, på hvilken hans far blandt andet dør.

4. sang

Dido og Æneas bliver dybt forelskede i hinanden og lever en vinter sammen. Begge har glemt deres fortidige løfter – Didos om ikke at gifte sig igen, Æneas' om at grundlægge Rom. Jupiter (Zeus' latinske navn) sender Merkur (Hermes' latinske navn) til Æneas for at holde ham fast på hans mission, og Æneas begynder at planlægge sin rejse bort. Dido bliver dybt fortvivlet, men selvom han elsker Dido højt, står Æneas fast og forlader Karthago. Dido forbander ham og begår selvmord ved at brænde sig på et bål.

5. sang

Æneas og hans folk ankommer til Sicilien. Juno forsøger at hindre Æneas i at fuldføre sin mission ved at gøre kvinderne i følget utilfredse med det omflakkende liv. I en drøm råder Anchises, Æneas' far, ham til at efterlade de utilfredse i en by på Sicilien og især tage unge og tapre med videre mod Italien. Æneas grundlægger byen og tager videre.

6. sang

Æneas når til Cumæ, hvor han møder sibyllen (en Apollonpræstinde), som spår ham, at hans mission vil lykkes, men med stort besvær. Sammen stiger de ned i underværdenen, hvor han blandt andet møder sin far, der viser ham fremtidige helte og herskere frem til Augustus. Æneas vender tilbage til sine skibe og rejser videre.

7. sang

Æneas når ind i Tiberens munding (den flod, der løber gennem det nuværende Rom). Musepåkaldelse til værkets 2. del.

Kongen af Latium, Latinus, modtager Æneas med fred, idet han opfatter Æneas som opfyldelsen af et orakelsvar angående, hvem den rette mand for

hans datter, Lavinia, er. Hun er på dette tidspunkt lovet bort til Turnus, konge over folket rutulerne. Juno ærgres sig over Latinus' fredelige modtagelse af Æneas og ophidser Turnus til angreb.

8. sang

Æneas rejser videre alene ad Tiberen til det sted, hvor Rom senere bliver grundlagt. Æneas modtages af kong Euander, der hersker i området, og hans søn Pallas. Venus får smedet nye, stærke våben til Æneas – blandt andet et skjold med scener fra Roms fremtidige historie fra Romulus og Remus til slaget ved Actium i 31. f. Kr., hvor Augustus vinder over Marcus Antonius og Kleopatra og nogle år senere bliver kejser.

9. sang

Turnus og rutulerne angriber på Junos opfordring trojanerne i Æneas' fravær. Der opstår en voldsom kamp, hvor mange dræbes.

10. sang

Guderne holder forsamling og beslutter ikke at blande sig mere. Æneas kommer tilbage til trojanernes lejr med etruskerne som allierede. Turnus udfordrer Pallas til tvekamp og dræber ham, hvilket gør Æneas rasende.

11. sang

Våbenhvile indgås, og Pallas begravnes. Til kong Latinus' ærgrelse ønsker Turnus ikke en fredelig løsning med Æneas, men stiller sig i spidsen for et angreb på ham.

12. sang

Turnus og Æneas aftaler en tvekamp. Hos guderne anerkender Juno sit nederlag, men kræver, at trojanerne ikke må lægge navn til det folk, der skal bebo Latium, og at sproget skal blive ved med at være latin. Æneas sårer Turnus, men tøver med at dræbe ham. Da ser han, at Turnus bærer afdøde Pallas' bælte, og i raseri dræber han Turnus.

